

Πλησιάζοντας τα Χριστούγεννα.

π. Συμεών Κραγιόπουλος (†).

Να αναφερθούμε λίγο στις άγιες αυτές ημέρες οι οποίες ήδη αρχίζουν, καθώς από αύριο έχουμε τα προεόρτια των Χριστουγέννων.

Τα Χριστούγεννα είναι η μητρόπολη, η μητέρα δηλαδή όλων των εορτών, κατά τον ιερό Χρυσόστομο (PG 48,752). Αλλά και η Πρωτοχρονιά με την εορτή του Μεγάλου Βασιλείου και την περιτομή του Κυρίου, όπως και τα Θεοφάνεια είναι σε όλους μας γνωστές γιορτές. Από μικρά παιδιά τις ξέρουμε, και λίγο πολύ όλοι έχουν μια ιδιαίτερη αίσθηση αυτές τις ημέρες.

Γι' αυτό λοιπόν νομίζω ότι πρέπει να αναφερθούμε σ' αυτές τις γιορτές και μάλιστα να προσπαθήσουμε να μιλήσουμε κάπως πρακτικά.

Πρώτα-πρώτα και θεωρητικά και πρακτικά εκείνο το οποίο πρέπει να κάνουμε ο καθένας μας είναι να αρχίσουμε λίγο να σκεπτόμαστε επάνω στο μεγάλο θέμα των εορτών.

Δεν μπορεί κανείς να γιορτάσει τα Χριστούγεννα απλώς διότι ακούει τη λέξη Χριστούγεννα ή απλώς που βλέπει τους ανθρώπους να πάνε και να έρχονται και όλο κάτι να κάνουν. Δεν μπορεί ο χριστιανός να γιορτάσει Χριστούγεννα αληθινά, εάν δεν σκεφτεί ως λογικό ον: Τι είναι τα Χριστούγεννα; Τι σημαίνει Χριστούγεννα; Τι είναι αυτή η εορτή; Τι γιορτάζουμε κατά την εορτή αυτή;

Επομένως, πρέπει, όσο μπορεί ο καθένας μας –άλλος περισσότερο, άλλος λιγότερο, άλλος λίγο απλούστερα, άλλος λίγο βαθύτερα, άλλος

έτσι, άλλος αλλιώς, βοηθούμενοι και με το να διαβάσουμε, να συζητήσουμε, να ρωτήσουμε, να ακούσουμε— ανάλογα με τις δυνάμεις μας, το κουράγιο μας, την όρεξή μας, τη διάθεσή μας, τον καημό μας, τον πόθο μας, να εγκύψουμε, να μεριμνήσουμε και να φροντίσουμε να μάθουμε τι είναι τα Χριστούγεννα, τι σημαίνει Χριστούγεννα.

Πρώτα λοιπόν και κύρια πρέπει, παρακαλώ πολύ, να το σκεφτούμε, να το μελετήσουμε. Να μην είναι δηλαδή σαν κάτι επιπλέον, σαν κάτι πρόσθετο, και όπως κάνουμε όλα τα άλλα, κάνουμε και αυτό, που κι αν δεν γίνει, δεν πειράζει. Αυτό είναι το μεγάλο λάθος των χριστιανών, των σημερινών χριστιανών.

Πρώτα είναι ο Χριστός, πρώτα είναι το έργο αυτό που έκανε, που κάνει ο Χριστός για μας. Επομένως, πρώτα είναι η γιορτή αυτή που λέγεται Χριστούγεννα, το νόημα των Χριστουγέννων, αυτό το γεγονός, ας πούμε, που γιορτάζουμε, και ύστερα είναι το ότι θα στρώσουμε καλύτερο τραπέζι, θα πάρουμε ίσως και καινούργια ενδύματα, θα συγυρίσουμε περισσότερο το σπίτι, θα κάνουμε ίσως και κάτι άλλο. Πρώτα όμως αυτό. Δεν γίνεται αλλιώς. Να το καταλάβουμε αυτό καλά-καλά και να δώσουμε τον εαυτό μας σ' αυτό.

Έπειτα έτσι πρακτικά θα ήταν καλό να σκεφτούμε και ως εξής: Ενώ τρώμε κάθε μέρα και τρώμε κατά έναν συνηθισμένο τρόπο, όταν έρθει μια εξαιρετική ημέρα –των Χριστουγέννων, του Πάσχα, των Θεοφανείων, την ημέρα που έχουν μια άλλη γιορτή– πάλι θα φάμε, όμως φροντίζουμε να το χαρούμε περισσότερο, ας πούμε, να το καταλάβουμε, να το νιώσουμε καλύτερα. Γίνεται και ανάλογη προετοιμασία, και το σκεπτόμαστε.

Κάποια ημέρα που έχουμε γιορτή, πανηγύρι, γάμο, από πιο μπροστά το σκεπτόμαστε, το μελετούμε. Έτσι, θα στρωθεί το τραπέζι, θα μπουν τα λουλούδια, θα μπουν οι κάρτες, η επίπλωση θα είναι ανάλογη, και το γιορτάζουμε, το χαιρόμαστε.

Θέλω να πω δηλαδή κάτι που δεν το έχουμε πει άλλη φορά, και νομίζω ότι πρέπει να το πούμε σήμερα. Το τραπέζι, το φαγητό που μας δίνει ο Θεός, είναι η θεία Κοινωνία. Κοινωνούμε πολλές φορές τον χρόνο. Κυριακές, καθημερινές και πρωί και σε αγρυπνία. Πολλοί χριστιανοί κοινωνούν πολλές φορές κατά τη διάρκεια του έτους. Και τα Χριστούγεννα θα κοινωνήσουμε. Δεν θα κάνουμε τίποτε περισσότερο. Όμως νομίζω ότι θα μπορούσαμε αυτή την ημέρα να κοινωνήσουμε –όπως και οποιαδήποτε άλλη γιορτή– κατά έναν ιδιαίτερο τρόπο. Όχι ότι μειώνεται

η Θεία Κοινωνία τις άλλες μέρες. Όπως είπαμε για το φαγητό, κάθε μέρα τρώμε και χορταίνουμε, αλλά σε μια γιορτή φροντίζουμε να το χαρούμε ακόμη περισσότερο το φαγητό που θα φάμε.

Όλοι ετοιμάζονται να κοινωνήσουν τα Χριστούγεννα, και πολύ καλά κάνουν. Ει δυνατόν να μη μείνει κανένας χριστιανός που να μην κοινωνήσει προπαντός τις μεγάλες γιορτές: τα Χριστούγεννα, τα Θεοφάνεια, το Πάσχα. Γι' αυτό όλοι πρέπει να ετοιμαστούν οπωσδήποτε με τη μετάνοια, με την εξομολόγηση, με την κάθαρση. Αλλά θα ήθελα να τονίσω σήμερα το εξής για να το σκεφτούμε: «Θα κοινωνήσω τα Χριστούγεννα. Είναι η χριστουγεννιάτικη Θεία Λειτουργία, η χριστουγεννιάτικη γιορτή, η χριστουγεννιάτικη Θεία Κοινωνία. Επομένως, ας ετοιμαστώ λίγο καλύτερα, ας το σκεφτώ λίγο περισσότερο, ας το μελετήσω, ας δώσω λίγο περισσότερο την καρδιά μου, ας το χαρώ, ας το ποθήσω λίγο περισσότερο».

Τον άλλο καιρό ίσως δεν μπορείς να κάνεις ορισμένα πράγματα. Φρόντισε αυτή την ημέρα και σε κάθε γιορτή να έχεις όσο το δυνατόν καθαρή καρδιά, να είσαι όσο το δυνατόν συμφιλιωμένος με όλους, να μην είναι κανείς στενοχωρημένος, λυπημένος μαζί σου. Όχι μόνο εσύ να μην είσαι τσακωμένος με κανέναν, αλλά και άλλος να μην είναι λυπημένος μαζί σου. Να φροντίσεις, όσο εξαρτάται από σένα, να φύγει από τη μέση η λύπη, η στενοχώρια.

Να διαβάσεις ίσως κάποιο βιβλίο το οποίο μιλάει για τη Θεία Κοινωνία, να διαβάσεις την ακολουθία της Θείας Μεταλήψεως, να προσευχηθείς λίγο περισσότερο. Αν μπορέσεις να βρεις λίγο χρόνο, έστω λίγα λεπτά, να αποσυρθείς κάπου. Έστω και ένα λεπτό να το κάνει κανείς. Δεν θα βρει ένα λεπτό;

Ένα λεπτό να καθίσεις έτσι ειδικά γι' αυτόν τον λόγο, να μείνεις μόνος με μόνο τον Θεό και να σκεφτείς: «Θεέ μου, εγώ θα έλθω να κοινωνήσω». Όσο μπορεί να το κάνει κανείς και να μελετήσει το μυστήριο. Να προδιαθέσει την ψυχή του, την όλη ύπαρξή του για το μεγάλο αυτό δείπνο, για το μεγάλο αυτό τραπέζι, για τη Θεία Κοινωνία, τη γιορτινή, τη χριστουγεννιάτικη Θεία Κοινωνία.

**Από το βιβλίο: π. Συμεών Κραγιοπούλου (+), "Συνάξεις Δωδεκαημέρου",
Πανόραμα Θεσσαλονίκης, β' έκδ. 2016, σελ. 83 (αποσπάσματα).**

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>